

odvjetnik Dražen Štivić

---

08. IX. 2020.

Broj: St 517/2016

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Zagrebačka 2
31000 Osijek

STEČAJNI DUŽNIK: VINO ILOK d.d. u stečaju, Ilok, S. Radića 14,
OIB: 54322407060

VJEROVNIK: Zrinoslav Cinbula, Šarengrad, Trg Sv.
Jakova 5, OIB: 49321840214, zastupan
po Draženu Štiviću, odvjetniku u Županji
OIB: 39421829423

Ž A L B A

protiv zaključka Trgovačkog suda u Osijeku,
broj St-517/16-415 od 8. rujna 2020.

Žalbu protiv navedenoga rješenja izjavljuje Zrinoslav Cibula kao izlučni vjerovnik, ali i kao predlagatelj zabilježbe spora na temelju članka 86. st. 1. ZZK i tužbe Trgovačkog suda u Osijeku, br. P-1/2020 od 03. 01. 2020.

Pobijanim zaključkom sud je odredio brisanje svih tereta i zabilježbi uključujući i zabilježbu pod 8.1. *Zaprimljeno 25. 02. 2020. pod brojem Z-981/2020 ZABILJEŽBA, SPOR temeljem članka 86. st. 1. Zakona o zemljišnim knjigama i preslike tužbe Trgovačkog suda u Osijeku, br. P-1/2020 od 01. 01. 2020. g s dokazom o evidentiranju tužbe.* I to na nekretninama u k.o. Šarengrad upisanim u zk.ul.br. 130 sa kč.br. 60 i upisanim u zk.ul.br. 1690 sa kč.br. 61., ujedno određujući da žalba protiv zaključka nije dopuštena.

Protiv ove odluke suda žalitelj u otvorenom roku podnosi dopuštenu žalbu kojom pobija odluku suda u točki III. izreke i pouci o pravnom lijeku radi bitne povrede odredaba postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenoga činjeničnoga stanja, te pogrešne primjene materijalnoga prava.

Prvo - sud se u obrazloženju zaključka u primjeni materijalnoga prava poziva na odredbe čl. 229. i 254. SZ-a u vezi sa čl. 101. st. 4. OZ-a.

Žalitelj prigovara da navedene odredbe SZ-a i OZ-a nemaju nikakve veze sa pravnom osnovom za donošenje zaključka, tako da nije jasno na temelju kojih je odredbi zakona sud donio zaključak.

Drugo - pobijani zaključak predstavlja kombinaciju odluke (zaključka) o predaji u posjed (čl. 127. OZ-a), te odluke (rješenja) o dosudi (čl. 108. OZ-a)

Naime, analognom primjenom čl. 108. OZ-a vidljivo je da kada sud donosi rješenje o dosudi da ono sadržava i određivanje da se nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi i nakon što kupac položi kupovninu u zemljišnu knjigu upiše pravo vlasništva i da se brišu prava i tereti koji na nekretnini prestaju njezinom prodajom, a **protiv ovakvoga rješenja - neovisno da li protiv rješenja u cijelosti ili djelomično - uvijek je dopuštena žalba.**

Stoga, neovisno o tome što je sud napravio nedopuštenu procesnu kombinaciju kojom je u izreku zaključka o posjedu unio i sadržaj rješenja o dosudi kojim se određuje brisanje zemljišnoknjižnih upisa, ta situacija ne može odreći žalitelju pravo na podnošenje žalbe, pa je stoga žalba protiv odluke kojom se određuje brisanje zabilježbe spora dopuštena.

Odricanjem od prava na žalbu protiv pobijane odluke suda došlo bi do bitnog ugrožavanja prava žalitelja u slučaju da parnični postupak kojem je predmet pitanje prava vlasništva predmetne nekretnine bude pravomoćno riješen u njegovu korist.

Treće - sud nije ovlašten odrediti brisanje zabilježbe spora, tako da je svojom odlukom sud povrijedio granice svoje nadležnosti i ovlaštenja.

Naime, u smislu odredbe čl. 89. st. 1. Zakona o zemljišnim knjigama zabilježba spora briše se po službenoj dužnosti nakon isteka roka od 10 godina od trenutka kad je bila dopuštena i ne postoji druga, zakonita mogućnost brisanje zabilježbe spora, pogotovo što rješenje o dosudi nije zabilježeno u zemljišnim knjigama.

Žalitelj podsjeća da je zabilježba spora dopuštena rješenjem zemljišnoknjižnog suda od 25. 02. 2020. pod brojem Z-981/2020, **koje je pravomoćno i protiv kojega stečajni dužnik nije izjavio žalbu i doneseno je nakon otvaranja stečajnog postupka.**

Četvrto - žalitelj je na stečajni spis dostavio vrlo jasan i nedvosmislen izlučni zahtjev sa cjelokupnom dokumentacijom iz koje proizlazi osnovanost tvrdnji o upravo njegovom pravu vlasništva predmetnih nekretnina, pa je stoga sud morao znati o postojanju ovoga prava.

Osim toga, čl. 169. SZ-a regulira pitanje zabrane ovrhe i osiguranja, ali ne i na upis zabilježbe spora čija je svrha učiniti vidljivim da se u odnosu na nekretninu vodi spori koji bi u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva mogao dovesti o promjene zemljišnoknjižnog stanja.

Slijedom navedenoga žalitelj je dokazao osnovanost svih žalbenih razloga i stoga

p r e d l a ž e

da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukine odluku prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Županja, 8. rujna 2020.

Žalitelj po